

Ганна БУРДІНА,
вчитель вищої категорії,
старший учитель Шевченківської ЗОШ І–ІІІ ст.
Решетилівського р-ну Полтавської обл.

Новорічна святкова казка

З и м а.

Вже ступає Новий рік
В кожную школу на поріг.
Зал в святковому наряді,
Всім гостям ми будем раді.
Чи впізнали ви мене?
І хвилинки не мине,

(Глядачі відгадують загадку).

Як загадку відгадаєте,
Вмить усі мене впізнаєте.
"Що за пташка прилетіла,
Землю крилами накрила?
Крилами сніжними,
Білими і ніжними".

Так, це я, зима-голубонька, Принесла вам Новий рік,
Ваша білогрудонька. Подарунки і пиріг,
На крилах літала, Біле чисте поле
В гості завітала. І Різдво Христове.
(Зима озирється і бачить ялинку).
Ой, яка гарна ялинка!
– Ялиночко, ялиночко, яскраві вогні,
Зелені твої віти сподобались мені.
Тут я житиму!

(Зима присідає біля ялинки. З'являється Білочка).

Б і л о ч к а.

Я, Білочка пухнаста,	І телефон мобільний,
Прийшла до вас на свято,	Звичайно, іграшковий,
Щоб попросить у Дідуся	Щоб був він модерновий.
Даруночків багато.	Та тільки ось не знаю
І зошита, і книжку,	Й ніде не відшукаю
І котика, і мишку,	Я номер телефону
Гру "Баскетбол настільний"	До Дідуся додому.

(Озирається і бачить ялинку).

Ой, яка гарна ялинка! А хто, хто під ялинкою живе?

З и м а. Я, Зима-білосніжка. А ти хто?

Б і л о ч к а. А я – Білочка руденька. Пустити мене під ялинку.

З и м а. А що ти вмієш робити?

Б і л о ч к а. Смішинки розказувати.

З и м а. Ну то розповідай і заходь швидше під ялинку.

(Білочка розповідає смішинки і заходить під ялинку. Під повільну музику вилітають Сніжинки).

С н і ж и н к и.

Малесенькі сніжиночки	Новенькі плаття одягли,
Вродились ми з води.	І гарними були.
Біленькі, як пушиночки,	Снігурка щоб помітила
Спустилися сюди.	І Дід Мороз впізнав.
На Новий Рік спішили ми,	Щоб із торбинки гарної
Дві кіски заплели.	Даруночки нам дав.

(Озираються і бачать ялинку).

С н і ж и н к и. Ой, яка гарна ялинка! А хто, хто під ялинкою живе?

З и м а. Я, Зима-білосніжка. А ви хто?

С н і ж и н к и. А ми – Сніжинки, легенькі, як пушинки.

Пустити нас під ялинку.

З и м а. А що ви вмієте робити?

С н і ж и н к и. Танцювати.

З и м а. Ну то танцюйте і заходьте швидше під ялинку.

(Сніжинки танцюють і заходять під ялинку. Вистрибує Зайчик).

З а й ч и к.

А я Заєць-хвалько,	Через поле, через ліс,
Довгі вуха маю.	З пагорбка в долинку,
Більш нема таких ні в кого,	Біг я швидко, поспішав
Я це добре знаю.	В школу на ялинку.

(Озирається і бачить ялинку).

Ой, яка гарна ялинка! А хто, хто під ялинкою живе?

З и м а. Я, Зима-білосніжка. А ти хто?

З а й ч и к. А я Зайчик-хвалько. Пустити мене під ялинку.

З и м а. А що ти вмієш робити?

З а й ч и к. Вірші розказувати.

З и м а. Ну то розповідай і заходь швидше під ялинку.

(Зайчик розповідає вірш і заходить під ялинку. Виходить Кіт у Чоботях).

К і т у Ч о б о т я х.

Сплять зірки на небі,
Діти сплять у ліжках,
А Кіт у Чоботях вийшов погулять.
Чоботи великі у мене на ніжках.
Буду я на святі зараз танцювати.

(Кіт у Чоботях танцює, потім озирається і бачить ялинку).

Ой, яка ялиночка!

Барвисті вогні,
Іграшки яскраві,
Радісно мені!

А хто, хто під ялинкою живе?

З и м а. Я, Зима-білосніжка. А ти хто?

К і т у Ч о б о т я х. А я – Кіт у Чоботях. Пустити мене під ялинку.

З и м а. Заходь!

(Кіт у Чоботях сідає під ялинку. З'являється Вовк).

В о в к.

Ой, який же я голодний!

Ой, який же я холодний!

Лиха Баба Завірюха

Приморозила всі вуха!

(Вовчик голосно кричить і плаче. Вбігає Ведмедик).

В е д м е д и к.

Я – Ведмедик клишоногий, Чи не трапилося лихо?

Досі спав я у барлозі. І стою я тихо-тихо.

Та мене хтось розбудив. А, це Вовчик тут кричить,

Галас в школі наробив. Гірко плаче, верещить.

Я швидесенько примчав. Я Вовчика пожалів,

Подивитись – хто кричав? Дав поїсти і зігрів.

(Ведмедик годує Вовчика і дає свій кожошок. Потім озирається і бачить ялинку).

В е д м е д и к. Ой, яка гарна ялинка! А хто, хто під ялинкою живе?

З и м а. Я, Зима-білосніжка. А ви хто?

В е д м е д и к. Я – Ведмедик клишоногий, а це – Вовчик-братик. Пустити нас під ялинку.

З и м а. А що ви вмієте робити?

В о в к. Танцювати.

З и м а. Ну то танцюйте і заходьте швидше під ялинку.

(Вони танцюють і заходять під ялинку. Виходить Лисичка).

Л и с и ч к а.

Хто Лисичку викликає?

Пісеньку тут хто чекає?

Заспіваю про Лисичку,

Про Лисичку, про сестричку.

(Лисичка співає, потім повертається до ялинки і показує на звірят).

В Новорічну ніч, бува,

Такі трапляються дива!

Всі малюнки оживають,

А звірята розмовляють.

Чи знайомі вам вони?

Ви погляньте ось сюди.

(Зима виходить з-під ялинки, кличе звідти всіх звірят і шикують їх у шеренгу).

З и м а.

Білочка, Сніжинки, Зайчик...

Я нікого не боюся,

Всіх назву, не помилюся.

Котик у Чоботях ось,

Вовк, Ведмедик, хитра Лиска...

Більш нікого тут нема...

А ще, правда, я – Зима.

(Зима танцює навколо звірят, а вони співають пісню про зиму).

Вранці вийшли на поріг,

На порозі – білий сніг.

П р и с н і в:

Ой зима, ой зима, (Двічі)

Веселішої нема.

Ми мершій берем санчата –

Треба з гірочки спускатись.

П р и с н і в.

Ось мчимо ми на санчатах,

Щоб догнати свого брата.

П р и с н і в.

В с і р а з о м. З Новим роком ми вітаємо! З Новим роком всіх вас!